

AUGLÝSING

217

12. okt.

um að fellt verði niður framleiðslugjald af saltsíld og öðrum afurðum úr Norðurlandssíld.

Þar sem síldveiðarnar fyrir Norðurlandi brugðust að verulegu leyti á þessu sumri, hefur ríkisstjórnin ákveðið samkvæmt heimild í 11. gr. laga nr. 22/1950 um gengisskráningu o. fl., að fellt verði niður framleiðslugjald af saltsíld og öðrum afurðum úr Norðurlandssíld.

Skilyrði fyrir niðurfellingu framleiðslugjaldsins eru þessi:

1. Að síldarverksmiðjurnar greiði útvegsmönnum 5 kr. fyrir hvert mál bræðslusíldar til viðbótar áður greiddum kr. 65.00.
2. Að síldarútvegsnefnd greiði útvegsmönnum 12 kr. til uppbótar á hverja síldartunnu til viðbótar áður greiddum kr. 110.00.
3. Um viðbótargreiðslur þessar til útvegsmanna skal að öðru leyti fara samkvæmt reglum, er ráðuneytið setur.

Hafi framleiðslugjald þegar verið innheimt af lögreglustjórum, skal það endurgreitt útflytjendum, sem ber að greiða það í samræmi við framangreindar reglur.

Atvinnumálaráðuneytið, 12. október 1950.

Ólafur Thors.

Gunnl. E. Briem.

GJALDSKRÁ

218

14. okt.

fyrir Rafveitu Patrekshrepps.

I. RAFORKA

Rafveita Patrekshrepps selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

Um kwst.mæli á kr. 2.00 hverja kwst.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á 70 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi 60 aurum á mánuði af hverjum fermetra gólfflatar herbergja í íbúð.

Til herbergja í íbúð skal telja öll herbergi, sem ætluð eru sem íveruherbergi, og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur.

C. Vélnotkun.

Um kwst.mæli á kr. 1.00 hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds, kr. 200.00 á hvert uppsett kw. vélanna.

D. Önnur raforkunotkun.

1. Til bókunarofna í brauðgerðarhúsum má selja um kwst.mæli á 50 aura hverja kwst.

- 218** 2 Til nota um vinnulagnir við byggingu, meðan á byggingu stendur, um kwst.-
14. okt. mæli á kr. 1.00 hverja kwst.
3. Til götu- og hafnarlýsingar um kwst.mæli á kr. 1.00 hverja kwst.
Alla raforkunotkun, sem ótalin er, og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskyldu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1. Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 2.00 á mánuði.
2. — þrífasa mælum 50 amp. og minni	— 3.00 — —
3. — þrífasa mælum 50 til 200 amp.	— 7.00 — —
4. — þrífasa mælum yfir 200 amp.	— 10.00 — —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, er miðast við brunabótamat á húsum og mannvirkjum á þann hátt, sem hér segir:

Fyrir jarðlínuheimtaug.

Grunngjald kr. 800.00 og auk þess 1.0% af brunabótamati upp að 100 þúsund kr. og 0.5% af brunabótamati umfram 100 þúsund krónur.

Fyrir loftlínuheimtaug

greiðast 70% af heimtaugargjaldi fyrir jarðlínuheimtaug.

Heimtaugargjöld fyrir peningshús, hlöður, þurrbúðir og önnur útihús greiðist eftir reikningi.

Í útreikningi á heimtaugargjaldi skal sleppa hálfu þúsundi eða minna af brunabótamati, en ella hækka upp í heilt þúsund. Ef brunabótamat á húsi er gamalt, getur rafveitustjóri samræmt það nýju mati, og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti húseigandi meta húsið á ný, skal heimtaugargjaldið miðast við það mat.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar uppsetningu heimtaugar er lokið, eða þegar brunabótamat hefur verið framkvæmt. Heimilt er að veita gjaldfrest á helmingi heimtaugargjalds í allt að 10 mánuði.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 25 metrar og loftlínuheimtaugar meiri en 60 metrar og/eða gildleiki víra meiri en $3 \times 70 \text{ mm}^2$, skal húseigandi greiða kostnað af því, sem umfram er, eftir reikningi.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, skal greiða allan kostnað af heimtaugum umfram eina eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD

218

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari ekki verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 20 krónur.
2. Ef fundin eru óleyfileg vör eða of stór, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrir en notandinn hefur greitt 20 kr. gjald á skrifstofu rafveitunnar.

14. okt.

V. HEIMILD TIL BREYTINGA

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í I. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsti hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Patrekshrepps, nr. 87 2. ágúst 1934, ásamt síðari breytingu.

Atvinnumálaráðuneytið, 14. október 1950.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorstensson.

AUGLÝSING

219

um afnám reglugerða um bann við dragnótaveiði.

20. okt.

Með auglýsingu þessari er úr gildi numin reglugerð um bann við dragnótaveiði á svæðinu frá Sandgerðisvíta að Hraunsnesi, nr. 64 1. marz 1950, og reglugerð um bann við dragnótaveiði í Aðalvík í Norður-Ísafjarðarsýslu, nr. 50 1. marz 1950.

Atvinnumálaráðuneytið, 20. október 1950.

Ólafur Thors.

Gunnl. E. Briem.

REGLUGERÐ

220

fyrir Rafveitu Neskaupstaðar.

24. okt.

A. Stjórn og rekstur.

1. gr.

Markmið rafveitunnar.

Rafveita Neskaupstaðar er fyrirtæki, sem bæjarstjórn Neskaupstaðar starf-rækir í þeim tilgangi, að veita raforku um Neskaupstað og selja hana til heimilis-notkunar, iðnaðar og annarra þarfa.

Rafveitan er eign Neskaupstaðar, en skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki með nafninu Rafveita Neskaupstaðar og hafa sérstakt reikningshald.